

Sthlm. d. 14/5. 1901.

Ma oss möt
Och varmare till
vitt hjärta av
din andliga
lilla mammans.
Sjungen kyrkans
myster
kan sluta
lilla mammans.

Mitt kära, underliga gosse, huru
vare det väl bestämdt med mitt "out-
strädliga kalamod" om jag skulle "stötta
dig hårdt bort" när du kommer till
mig med dina sorger och bekymmer?
Ähnaj, som du tryggt, gossen min,
mitt kalamod och min kärlek till dig
kan inte tåga slut, åtminstone är
det för mig omöjligt att tänka något
sådant! — Men af föga värde vore
denna kärlek om jag inte sade dig
allt, äfven det som gör dig ont och
kanke kommer dig att tröttna på
gamla mammans stränghet —

Pekka, min son, / ty det är du, om
du ock bragts till denna inkarnation
af för mig okända människobarn
kan du icke "vandra vägen" om icke

hört gøres att de nådde rätt till heraf. Jag älskar dig som en man, du älskar mig som en syster, komd från det så som.

en ung själ följer dig och känner
en glödande hängivenhet för dig?
Skall du förlora din tro på det goda
om denna din själförskhet inte till
fredsställes? —

Behöfver du blotta din själ för någon
annan än Mästaren — om du inte
tror eller känner, att det finnes åt
minstone en mänsklig varelse som
inte — "hånkrattar"? — — —

Mitt innerligt älskade barn, lyft
din hufvud mot ljuset, annars
begår du en svår synd, en af de
svåraste — otacksamhets-synden! —

Den mycket blifvit gifvet, den
skall och mycket gifvas." — — —

icke skall du, mitt älskade barn,
behöfva mänsklig hängivenhet
och tro, för att kunna arbeta i

fastare än din dötter är de för dig
som uppfattning den uppfattning

om du hämnar att du är det, och om jag hämnar att du är det, försäster
om du hämnar att du är det, och om jag hämnar att du är det, försäster
om du hämnar att du är det, och om jag hämnar att du är det, försäster

du Herre och Mästares tjänst! —
Ack, min gosse, jag säger som en
af de "hängifne": "Hjärtats Lära":
..... "Du vet och hämnar allt detta,
och om jag nu talar där om, så är det
endast för att stärka dig i din kemskap,
ty vi glömma ofta våra bästa lärdomar,
och i präfuings stunder är det mera
vännens plikt, att påminna dig dina
egna uttalanden, än att inskräpa nya
sanningar: " — — — — —
Innan jag somnade igår kväle, slog
jag upp — som jag så ofta brukar
göra — för min Pekka, en sida i
afvaunande bok; men först suckade
jag ur fullaste hjärta: "o, om möjligt
gif ett svar åt min stackars kämpande,
oraliga gosse!" — Jag slog upp sidan:
22 - 23. — — — — —

Och nu ännu några ord om - Einar.
 Jag vet, att han nu är varmt fästad
 vid dig, och jag tror, att han har
 förutsättningar att kunna bupa en
trofast vänskap, men han är en, mer
 en vanligt, lifligt och fabelöst
 människobarn, som kommit fäst och
 mors hjärta att lifva för fram
 tiden; ty han kan lockas lika lätt
 till det mindre goda som föras till
 det verkliga lifvet; ja, - det kostar
 visserligen på mig att säga det, men
 sanningen framförallt, - jag fruktar
 att det förre blir lättare än det
 senare! - Ack, Pekka, nog behöfver
 han hjälp; men att bygga på hans
 hängifvenhet och trohet - - det
 vare nog inte sättet att hjälpa en
 Svartsen far eller mor kanna upp.
 fastän Einar, därtill äro de för olika
 i sin uppfattning och uppförelse. -

När Svartsen kommer öfver dig, att du egentligen inte är min
 son, så ofta jag kommer med honom med honom förklarar mig i att hvad du inte

Ja jag mite
tycker om
Einer hunder
inte förstår
na mycket
Einer
kan jag inte
 säga, att det
intressant är
"Einer godt"
säger du
"The Newspaper"
i Finland?
Jag menar
Ocellis tittning
där i så god
min när
"Vad är det
"Opplifning"
Ja jag
jag förut sagt: ett orimligt godt
inflytande skulle du kunna ha på
på honom, men du får god noga
vibbar i några dagar: några förhopp-
ningar eller kanske några svikter -
om världen tager honom ifrån dig;
den drager med starka band och
först när banden börja "skära in i
kottet" känns de outhärdliga för
de flesta människor, och till den
hörer nog vår älskade Einer-gosse.

Du tycker, att mamma Hus är
obarmhertigt uppriktigt, - för att inte
säger hänsynslös -
Åh, min älskade gosse, halde
ärde jag aldrig se dig mera i
dessa lifet, än jag skulle vilja

a. a. —
Du kan sedan säga mig om du
den rätta ansvaret. —
Ja jag
kan
af
mitt
det:

dyg i mittan byra ongen i de skola vi tala på mycket, och de
blor på skola sig hvad jag tycker om i denna "Kort" och hvad

invagga dig i lyfva förhoppningar
— som sedan kanske skulle sökas!

Jag älskar Einar af hela mitt hjärta,
och han tuktar mig dagligen, i det
han kommer mig att blygas äfver
huru lätt jag snafvar äfver hva je
liteu föräddisk stöttesten som han
är ganska skicklig i att lägga ut
för mig; vi hafva våra grundliga
duster i två, som nog inte alla
gånge gör så godt i hjärtknappan
och de ynkliga nerverna hos den
fysiskt svagare af oss.

Ja, den dumma fysiken, den
spelar oss allt många spratt den
du, innan vi blifva herrar äfver
den!

Nu skulle jag ork soara dig
några ord på det manuskriptet
åtförjande brefvet, men jag gör
det icke; jag väntar till jag har

dig¹ "mellau" pyra¹ on¹ da¹ akala as¹ Kala pa myket, achi da¹
shau jag¹ adza dig¹ huad jag¹ tyeber om idina "Bref" achi huad

d.ä.
Du kan sedan säga mig om du tror att jag kan åförsätta det i
den rätta andan.

Jag inte
tycker om
eller kanske
inte förstår
så mycket
kan jag dock
 säga, att totalt
intrycket är
"bare godt!"
Läser du
"The Theosophist"
i Finland? -
Jag menar
Occults tidskrift.
Läs i så fall det
min vän Jelauzi
Saraleji skrevit
i April häftet
d. a.

hvar
av
och
och
och

När tanken kommer på dig, att du egentligen inte är min
son, så "apenappa" honom med idén förklaringen, att hvad du inte

är, det kan du lifva och det kan du hafva varit. — Färresten
om du känner att du är det, och om fåg känner att du är det,

höst göres
en mar, du älskar mig som en son,
älskar mig som en son,
och då vidare dittne bekräfta.
Jag älskar dig som
kvar kvar det ska kom.

Ma ans vól stet fyriskpa? — Tuzen fyrisk modér dan sluta
diz varnare tu pitt hjarta an du audliga lilla mamma.